

PREGÀRIA

(per demanar gràcies per intercessió de la Serva de Déu)

Déu i Pare nostre, amo dels sembrats, que vares suscitar en l'Església a la teva serva Magdalena Aulina perquè en virtut de la seva consagració baptismal, i amb els dons de l'Esperit Sant, fos testimoni i pionera de la consagració secular dels laics; Fes que, encoratjats pel seu exemple, enfortits per la seva protecció, i amb la força de les Benaurances del teu Fill, siguem la sal que conserva, el llevat que transforma el món i la llum que l'il·lumina, i per la seva intercessió, concedeix-nos la gràcia que et demanem... per Crist Senyor nostre. Així sigui.

Parenostre, Avemaria, Glòria

Per a ús privat

FAVORS REBUTS

* Des de que m'han convidat llegir el butlletí de la causa de canonització de la serventa de Déu, Magdalena Aulina, en sento protegida i acompanyada en la meua vida universitària. Dono un donatiu per la causa. Miriam, Barcelona.

* He rebut una gràcia per intercessió de Magdalena Aulina. Des de feia temps estava a l'atur, vaig demanar amb plena confiança, a Magdalena; al cap de pocs dies em van cridar a treballar com a carter. Estic eternament agraït, per la gràcia rebuda. Carles, Girona.

* Un cop fort ha colpit la meua família: la mort de la meua germana. Estem tristos, però recordo amb serenitat el que m'ha explicat el meu cunyat. El mateix matí del dia de la mort imprevista, arriba per correu, el butlletí de la causa de Magdalena Aulina, i la meua germana li fa llegir. Ella està molt contenta perquè, en un breu temps passat a Barcelona, va col·laborar a difondre el butlletí. Ara, en aquest moment de dolor davant la mort, em recordo de la cara de goig i d'alegria de la meua germana, davant la foto de Magdalena. El seu esguard es va transformar, les seves mirades es varen creuar, i gràcies a la Serva de Déu, a casa es respira serenitat i amor. ES, Barcelona.

DONATIUS PER LA CAUSA

Agraïm els donatius que rebem per fer front a les despeses del Procés de canonització de la SdD Magdalena Aulina. En fem rebut i, segons el seu parer, ho fem constar amb el seu nom, les seves inicials o de forma anònima.

Aldeanueva del Ebro: Yolanda Jiménez Zapatel; Anònim. **Alicante:** Tomás Llorca Mingot. **Banyoles:** Srs. Collprim. **Barcelona:** Antònia Carreras; Srs. Poza: Sra. Rosell; Anònim. **Girona:** Clínica Bofill; Anònims. **Granada:** Maria Reguero; Anònims. **Madrid:** Filomena Ferrero, Anònims. **Sallent:** Dolors Alsina Codina. **San Adrián, Navarra:** Goyo Martínez, Anònims. **València:** Anònims. **Vilanova i la Geltrú:** Sra. Carmen; Mª José Gatell. **Itàlia - Roma:** Sig.ra Erminia; Sig. Pagnotta; **Spinazzola:** Sig.ra Bruno. **Francia-Sens:** Mme. Micheline Colin. **Puerto Rico:** Norma Collado Martínez; José R. Prado; Carmen Díaz Alvarez; Mª Antonia Cintrón; Fam Colón Rodríguez.

Operàries Parroquials - Causa de Canonització «Magdalena Aulina Saurina»
C. Sant Pere Claver, 2-10, 08017 Barcelona (Espanya)
Tel. 0034 932039083 - Fax 0034 932055268 - E-mail: causa.bcn@magdalenaaulina.org
Núm. Compte: 0081 0167 48 0001202127
IBAN: ES38 0081 0167 4800 01202127 / CÓDIGO BIC: BSABESBB
Banco Sabadell Atlántico, C. Bruc, 93, 08009 Barcelona (Espanya)

AMR

BUTLLETÍ INFORMATIU DE LA CAUSA DE CANONITZACIÓ MAGDALENA AULINA SAURINA

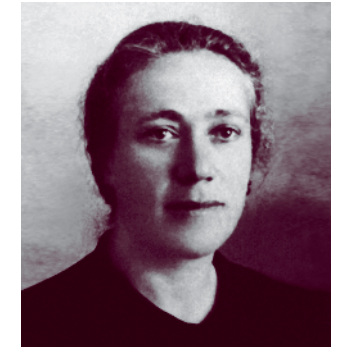
FUNDADORA DE L'INSTITUT SECULAR OPERÀRIES PARROQUIALS

"Pionera del laicat consagrat"

PONT ENTRE DUES ÈPOQUES

Ininterrompudament, sense parar, des de fa 54 anys, l'Institut convoca a tota la *família Auliniana* per a recordar el *dies natalis* —el naixement al cel— de la Fundadora. Fou el 15 de maig de 1956, cap a les 3 de la tarda.

Va ser a partir de 1916, a Banyoles (Girona), la seva terra natal, on Déu anava preparant a Magdalena Aulina perquè obrís en l'Església un nou camí en el camp de l'apostolat. Ella va saber unir, a manera de pont, consagració i secularitat, oferint una síntesi nova de la presència de l'Evangelí i de l'Església en el món.

EL SEU PROGRAMA: viure entre la gent la consagració a Déu, amb radicalitat. Treballar, estimar als altres, evangelitzar-los, vivint amb ells les seves il·lusions, els seus reptes, les seves lluites però també els seus entrebancs, sacrificis... i d'aquesta manera, amb una presència silenciosa, amb una paraula oportuna, ajudar-los a poc a poc descobrir Déu.

EL SEU CARISMA: d'autèntica contemplació en el dinamisme de la seva acció. Va saber buscar Déu, descobrir-lo i lloar-lo en tot moment. No hi havia fronteres. *Aneu per tot el món i anuncieu la bona nova de l'evangelí a tota la humanitat.* (Mc 16, 15) Aquest era el programa que Déu anava dibuixant per la seva Obra, sense que Magdalena ho hagués projectat. I així la llançava a l'aventura d'una nova missió, original i difícil alhora, no sense aguantar el dolor dels qui s'avancen en els temps, dels qui són precursors. Avui, després del Vaticà II i després del reconeixement de la fecunda presència dels laics a l'Església, és molt més fàcil comprendre aquest programa.

AMB LA SEVA MISSIÓ: no volia una realització personal, sinó el bé dels altres, amb el seu *donar-se* es va abandonar a la força de l'Esperit, per servir-los. D'una manera especial es va dedicar a l'evangelització de les famílies. La influència que van rebre moltes famílies de la trobada amb Magdalena, és molt significativa; amb el seu testimoni de fe i esperança, es sentien cridades a viure una vida cristiana de perfecció. El seu parlar senzill, convencia. Cercava estrènyer els lligams de la família amb els seus consells, però sobretot, estant senzillament vora seu. Els acostava al veritable, AMOR, intensificant una comprensió mútua, creant en tot moment una amistat dialogant. *La vida al costat de la Fundadora era d'autèntica família. Tot era compartit per tothom. Era acollidora i es delia per tots. Sempre fou senzilla, humil, modesta. No tenia res per a ella. Tot per l'Obra i pel bé de la gent.* (cfr. Testimoni de F.C.)

Ermelinda Saracino

TESTIMONIS

«... el vostre Institut ha nascut per iniciativa d'un dona amb un gran coratge i clarivent, Magdalena Aulina, que sabia que les obres de Déu són provades per les ferides del sofriment, va saber acceptar, aquesta creu, amb serenitat. La seva intuïció profètica ha acabat triomfant, i avui les seves filles estan escampades no només per algunes nacions d'Europa, sinó també per Amèrica i Àfrica. Desitjo que la vostra presència vagi sempre a més, ja que: 'La collita és abundant, però els segadors són pocs'. (Mt 9, 37).

Amb aquests sentiments, estimades germanes, us exhorto a seguir l'exemple de la vostra fundadora, avui més actual que mai; us exhorto, com deia ella, a 'fer Església', a construir l'Església en comunió amb els vostres pastors, mentre de tot cor us beneeix a totes, i també als vostres familiars, col·laboradors i amics».

Joan Pau II, Audiència privada, Vaticà 6.XII.1987

«... tenia una salut fràgil. En els últims anys de la seva vida se la pot definir com a 'dona de dolor'. Sofriment en el cos i en l'ànima. Vestia amb senzillesa. El seu posat era delicat i discret. Els seus gestos, les seves expressions reflectien la manera de ser d'una verge del Senyor. Les seves paraules eren clares i precises. Tan sols havia rebut formació de l'escola elemental i de classes particulars, però tenia un gran do pels temes de religió i fe.

... d'enteniment clar, d'una voluntat ferma, decidida, res la feia enrere si era per a la glòria de Déu. Per ella no comptava el sacrifici i la incomprensió. Només pensava en Déu, en la Seva major glòria, en res més.

... dona d'una bondat exquisida, amable, amb una maternitat espiritual que atreia les persones. Omplia el seu apostolat amb una profunda vida interior, enamorada de Jesús Eucaristia, amb un afecte de filla a la Mare de Déu, imitant a Sta. Gemma Galgani.

un Institut tot per a Déu, per a l'Església, per a la Parròquia.

... va viure incomprensió i oposició, no més Déu sap per què.

... mireu: les obres dels homes són com una piràmide que reposa sobre una base ampla, i sol acabar en punta. Les obres de Déu, no! Les obres de Déu solen començar amb una punta aguda, com un diamant, d'ella en surten uns braços que abracen el futur. Nosaltres amb el temps passem, l'Obra de Magdalena Aulina s'estendrà, amb el desig d'abraçar el món sencer per conduir-lo a Déu...».

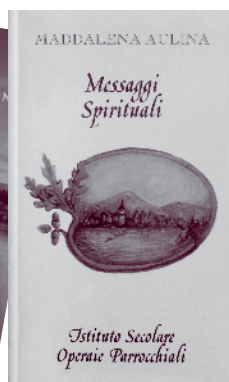
Marcelino Olaechea, arquebisbe de València, Barcelona 24/V/1966

«... Magdalena encomanava una fortalesa increïble i serena. No va dubtar mai que aquesta força li venia de Déu. Darrera aquells ulls que jo vaig veure sempre somrients, hi havia una seguretat absoluta en la Veritat i una indiferència davant l'absurda petitesa humana. Però aquesta 'indiferència' em va semblar sempre una delicada tendresa per evitar caure en una ira desconcertant.

... Ella tenia el seu secret. Era un secret que li venia del Cel, que li feia esclatar el somriure davant d' algun sospitós, que dubtava del Misteri. Moltes vegades he pensat que només es pot ser i perseverar d'aquesta manera, si no et deixes contaminar de les deixalles de la vida. Aquesta seguretat i aquesta força li transmeten un esperit guerrer. Tothom fa la guerra amb les seves pròpies armes. Ella, que sobretot lluitava per la pau, va lluitar amb l'arma de la paciència. I va vèncer abans de morir. Altres tenien armes de menys qualitat...»

José Antonio P. Torreblanca, Madrid, 26/V/1958

... no volia lligar-se als hàbits i costums de les famílies religioses. Volia que les seves filles s'unissin a Déu, i per Ell al poble, amb un cor pur, amb una sinceritat íntegra i amb una bondat sense límits.

... volia que les seves filles tinguessin una espiritualitat tan profunda que la visquessin allà on fossin i en tot moment amb una 'naturalitat sobrenatural'. Volia

LLAVORS D'ESPIRITUALITAT

* «Estima el rosari, recita el rosari, fes petons al rosari. El rosari és un encontre d'amor amb Maria. I serà un encontre profund si mantenim un veritable diàleg amb Ella.»

* «Ofereix cada dia una flor a la Mare de Déu. Però no una flor del jardí, sinó una flor del cor. Un acte d'humilitat, de caritat, de sacrifici, d'escolta, un gest d'afecte, una paraula, un somriure».

* «Un telèfon per comunicar-se amb la Verge. El rosari és una trucada. La resposta és la maternal assistència de Maria, que no falla mai».